

Per.
Lat
020

Lateinische Jugendzeitschrift. Latin ifjúsági folyóirat. Revue latine de la jeunesse
Laptulajdonos: Katolikus Középiskolai Tanáregyesület. — Sumptibus Societatis Magistrorum Catholicorum Mediarum Scholarum Hungariae. — (Praeses: Dr. Andreas Zibolen elnök.)

Administrator (felelős kiadó — Geschäftsstelle — administration), ad quem pecuniae dirigantur: ALEXANDER REGÉNYI, Budapest, VII., Barcsay-u. 5. (tel.: 223—808).

Moderator (felelős szerkesztő — Schriftleitung — rédaction), ad quem manuscripsa mittantur: JOSEPHUS WAGNER DR., Budapest, XI., Lágymányosi-utca 20. (telephon: 268—634).

Megjelenik minden hó 20-án. — Prodit singulis mensibus die 20. Pretium subnotationis an. 1940—41: 3 pengoe, extra Hungariam 4 pengoe. Nummaria chartula (vulgo: chéque) postalis in Hungaria: 57.292. Subnotatores earum gentium, unde pecuniarum transmissio impeditur, utantur schidulis «Coupon réponse international» appellatis, quarum si quis decem in epistola ad administratorem mittit, pretium annum solvit. Quinis exemplaribus sextum gratuito additur.

400 annos Sanctae Angelae, patronae nostrae mortuae

nuper celebravimus. In honorem Sanctae Angelae ludum scenicum edidimus.¹ Lumen² festi nostri fabula musica antiquissima fuit, quae inscribitur: «Mors triumphalis», a discipulabus gymnasii acta.¹ Fabula musica Romae tempore vexationis Christianorum agitur. Caesar decretum severum contra Christianos edidit. Livia, patricia nobilis, cum amicibus se abdidit iram imperatoris evitatura. Sed Caesar patrem senem Liviae comprehendi iussit. Livia, ut vitam eius liberaret, ad Caesarem iit. Deis paganis sacrificare nolentem filiam fidam imperator interfici iussit. Pater Liviae corde magnanimo filiae viso etiam ipse Christianus et martyr factus est. Mors Liviam cum patre coniunxit. Nec Livia amicas tristissimas reliquit, sed apparens consolata est eas. Partes³ fabulae musicae Gisela Germán (Livia), Elisebatha Szabó (Vesta), Anna Buczkó (Crescentia), Etelca Engelmayer (Sylvia), Juditha Bertalanffy (Julia) et aliae discipulæ vestimentis Romanorum induitæ egerunt. Ornatum⁴ nos ipsæ pinximus. Theresia Prósza cantricibus clavichordio⁵ canens⁶ aderat.⁵ Musica scenica animum tristem fabulae bene interpretabatur. Ad ludum scenicum parentes et amicos quoque invitaveramus. Beatisimae eramus, quod labor noster eventum bonum habuit. Nunc, cum ille dies pulcherri-

mus praeterit, multa laboramus, ut exemplum Sanctae Angelae sequentes filiae bonae patriæ Hungariae evadamus.

Eva Bányai disc. cl. VII. Angelani Bp.

¹ előad = aufführen = représenter   ² fény pont = Glanzpunkt = le clou   ³ szerep = Rolle = rôle   ⁴ vulgo : decorations   ⁵ zongorán kísér = auf dem Klavier begleiten = accompagner au piano

Livia appare et consolatur amicas suas.

LECTORIBUS MINIMIS

Jocosa.

Ioca discipulorum gymnasii Lucanensis.

1. Magister discipulos interrogat : «Quid mane, cum sol vultum vestrum luce suā illustrat, facitis?» — «Ego», Antonius statim respondet, «ex lecto prosilio». — «Bene! inquit magister. Deinde?» — «Valvas¹ claudio atque cubitum² redeo.»

2. «Certamen³ singulare³ inistine³?» Paulus amico suo dicit. Ille respondet : «Minime : tonsor⁴ tristis singultans⁵ barbam mihi rasit.»

Alfridus Zeier

3. **Fortuna industrioso adiuvat.** A: Me non pudet⁶ confiteri hoc : cum Mediolanum⁷ primum veni, excalceatus⁸ eram. — B: Ego autem admodum nudus. — A: Verum dicis? — B: Verum. Mediolani enim natus sum.

4. **Velocissima navis.** A: Estne velox haec navis? — B: Velocissima est. Submergi enim potest tribus temporis⁹ momentis.?

5. **Liberalissimus.** Vir: Mehercule, o structor¹⁰, paene laten¹¹ decidens me tetigit. — Structor: Nihil est. Multos enim lateres habemus.

Maria Biscossa

6. **Copiarius:** ¹² Hanc igitur salicem¹³ demissam¹³ prope sepulcrum mariti tui transponam.

Vidua: Potesne salicem singultantem⁵ serere?

7. **In schola:** Magister aegre¹⁴ discipulos multiplicationem docebat. Quare quandam ex iis rogat :

— Agedum,¹⁵ dic exemplum de multiplicatione.

Discipulus: Vinum merum ; post sextum poculum duplum vident homines.

8. **Iudex:** «Captivis potestas¹⁶ facienda opera, quam antea exercerant, datur.» His verbis auditis captivus custoditus laetiā alatus quam celerrime ianuam petit. Tunc index obstupefactus¹⁸ : «Eheu, currite, custodes. Captivus aufugit.»

Captivus: «Ecquid? Cur inclamas, iudex? Puer¹⁹ a pedibus¹⁹ mercatoris eram.» *Rolanda Forni.*

9. **Vir:** Dicis tuberes,²⁰ quos caput tuum gerit, ex hereditate provenire. — **Amicus:** Uxor mea, scilicet, accepit a matre sua naturam iracundam hereditate.

Bernardus Baroth.

10. Viator quidam, peregrinans, posuit tunicam in ramo arboris, sed timens furem, scripsit in scida:²¹ «Variolis²² labore.²² Cum rediit ad arborem, non invenit tunicam, sed scidam, in qua scriptum erat : — «Gratias ago tibi pro tunica : nam etiam ego variolis laboreo.»

Francus Marazzi.

¹ kétszárnyú ajtó = die Türflügel = porte à double battant. ² aludni = schlafen = pour dormir ³ párbajozni = sich duellieren = se battre en duel ⁴ borbél = Barbier = coiffeur ⁵ zokog = schluchzen = sangloter ⁶ szégyel = sich schämen = avoir honte ⁷ Milano ⁸ cipő nélkül = ohne Schuhe = sans souliers ⁹ másodperc = Sekunde = seconde ¹⁰ kóműves = Maurer = maçon ¹¹ téglá = Ziegel = brique ¹² műkertész = Kunstgärtner = horticulteur ¹³ szomorúfűz = Trauerweide = saule pleureur ¹⁴ nehezen = mit vieler Mühe = péniblement ¹⁵ nos = nun = alors ¹⁶ engedély = Erlaubnis = permission ¹⁷ quali alas accepisset ¹⁸ elámulva = verblüfft = ahuri ¹⁹ kifutó legény = Laufbursch = trottin ²⁰ dagamat = Beule = tumeur ²¹ cédula = Zettel = fiche ²² himlős vagyok = blätterig sein = varioleux

De Franciso Móra. Franciscus Móra, scriptor fabularum¹ Romanensium,¹ et rector musei Szegedinensis, etiam excavationibus² clarus erat, qui multis operibus³ atque artificiis³ museum Szegedinense augebat. Sepulcrum ille Attilae invenire voluit, hanc ob causam ubique vestigia Hunnorum requirerat. Quod cum quidam cives academici audiverunt, illudere⁴ ei constituerunt. Insculpsérunt nummo robiginoso⁵ runis⁶ Hunnorum «Attila», et dixerunt ei se nummum in humo invenisse. Mora magno cum gaudio spectabat nummum, sed laetitia cedidit legenti in altera parte : «Amato Francisco Móra dedicatur».

Col. Csathó abitur: Makonensis.

¹ regény = Roman = roman ² ásatás = Ausgrabung = fouilles ³ műkincsek = Kunstschatze = monuments d'art ⁴ megréfál = Spott treiben = se faire un jeu de ⁵ rozsdás = rostig = couvert de rouille ⁶ rovásirás = Rune = runes

Sol et luna. Duo rustici, Stephanus et Carolus, ante meridiem cauponam¹ petierunt, unde ambo ebrii² et baculo innixi iam sero vespere domum rediti erant. Ex cauponā egrediens lunamque in caelo videns Stephanus dicit : «Videsne, compater³, non diu in caupona eramus, sol nondum occidit, uxor non irascetur». — «Cur, respondet Carolus, hoc dicis? In caelo iam luna splendet!» — St.: Illa non est luna, sed adhuc sol! — C.: Interrogemus aliquem! — St.: «Recte dicens. Venit⁵ is obviam⁵ adulescens, quem quaeſiverunt, utrum illud sidus in caelo luna, an sol esset. Iuvenis timens, ne ab alterutro verberaretur, si utricunque⁶ assentaretur, respondit : «Nescio, quia ego non huius⁸ loci⁸ sum». Rustici huc illuc titubantes⁹ ire pergebant. Occurrit iis quidam tertius rusticus valde ebrius. Nunc eum interrogaverunt. Ille caelum aspiciens : «Utrum, inquit, amici, putetis? Quia ego in caelo duo corpora cælestia maiora video».

Julius Vozáry de R. Budapestinensis.

¹ kocsma = Wirtshaus = restaurant ² pityókos = betrunken = énivré ³ koma = Gevatter = compère ⁴ még nem = noch nicht = pas encore ⁵ találkozik = begegnen = renconter ⁶ bármelyik a kettő közül = wer immer von den beiden = n'importe lequel des deux ⁷ igazat ad = Recht geben = donner raison ⁸ idevaló = hiesig = d'ici ⁹ támolyog = taumeln = tituber

De vento et sole.

Fabulam Aesopi libere latine redditum : *Emericus Szántó*, disc. Keszthelyensis.

Aliquando ventus solem aemulabatur,¹ uter esset maioribus² viribus.² «Ego te potentius sum!» — clamitabat ventus. «Quaestione persolvemus!»³ — arrisit leniter sol. Ventus autem se iactabat. Tum sol oculis in terram fixis : «Illic inquit, video pium peregrinatorem⁴ appropinquare. Cogat eum alter nostrum paenulam⁵ exuire. Quod si efficere poterit, apparebit, uter maioribus viribus sit. Ventus irato animo aggrediens peregrinatorem incipit fremere,⁶ alta voce in aures eius clamare, vellere⁷ vestem. Sed frustra, nam peregrinator

¹ verseng = wetteifern = rivaliser ² erősebb = stärker = plus fort ³ eldönt = lösen = vider, trancher ⁴ zarándok = Pilger = pélerin ⁵ köpeny = Mantel = manteau ⁶ zúg = brausen = bruire ⁷ rángat = zupfen = tirer

paenula accuratus se involvit. Nunc ordo⁸ solem vocavit.⁸ Ridens sparsit radios tepidos in terram. Primo iuvit senem calor. Aliquanto post paenulam resolvit, et mox sudans exuit viator. Quam pro culcita¹⁰ capiti supposuit et recreaturus prostravit corpus in umbra arboris silvestris.

Consilio plus quam vi! Ira parum valet.

⁸ sor kerül vkiere = die Reihe kommt an jmd = son tour arrive   ⁹ jól esett = gefallen = plaire   ¹⁰ vánkos = Kissen = coussin

Alexander Petöfi: Carmen gentile.

Latine reddidit Vinc. Bors Szegedinensis.

*Surge, clamat patria te!
Tempus adest, o Hungar!
Simus serv(i), an libertatis
Participes, decernatis!
Nos per Deum Hungarorum iuramus,
Iuramus non servos fore amplius!*

*Nobis adhuc servis avi
In servili terra sacri
Quiescere nondum possunt,
Quod liberi mortui sunt.
Nos per Deum etc.*

*Ille homo nequissimus,
Qui nunc mori non est promptus,
Cuius vita est carior
Vana, quam patriae honor.
Nos per Deum etc.*

*Fulgentior vinclo ensis
Ac decorat dextram magis,
Tamen vincla portabamus!
Capiant nunc enses manus!
Nos per Deum etc.*

*Hunri nomen erit rursum,
Uti quondam, gloriosum;
Quis¹ turparunt id saecula,
Abliimus dedecora!
Nos per Deum etc.*

*Nepotes procubent nostris
Suplicantes in sepulcris
Et agendo grates sancta
Nomina praedicent nostra.
Nos per Deum etc.*

¹ quibus

LECTORIBUS MEDIIS

Nuntii recentissimi.

Nuntii Ecclesiastici. Hisce diebus duo anniversarii a catholicis Budapestini celebrati sunt. Primum secundus annus expletus Sancti Patris Pii XII, qui a. 1939 Summus Pontifex creatus est. Deinde 400 anni Societatis Jesu, quae multos perclaros viros ecclesiasticos dedit cum orbi terrarum, tum etiam patriae nostrae. In imagine nostra Card. Justinianus Serédi princeps primas Hungariae post missam sollemnem ex aede cathedrali exiens benedictionem pontificalem multitudini dat.

Hungaria saepe demonstrat se in pace cum vicinis suis vivere velle. Paucis annis ante fratres nostri in Jugoslavia opprimebantur. Novissime autem, ex quo Hungaris in Jugoslavia viventibus lingua suā uti licet, patria nostra cum Jugoslavis amicitiam iunxit, quare nuper Cintsar-Markovits minister Jugoslaviae Budapestini maximā hospitalitate accep-

Card. Serédi benedictionem dat
populo.

tus est. In imagine nostra hospitem perillustrem inter ruinas historicas urbis Albae Juliae cum ministro nostro Bálint Hóman videmus, qui

B. Hóman minister monstrat ruinas effossas ministro Cintsar-Markovits.

ex Bulgaria rediens, ubi ab Universitate Scientiarum Sophinae doctor honores causā creatus ab hoc populo consanguineo praecipuo honore habitus

Monumentum pugnae ad Varnam in Bulgaria, ubi Vladislaus rex Hungariae a. 1444 a Turcis interfectus est.

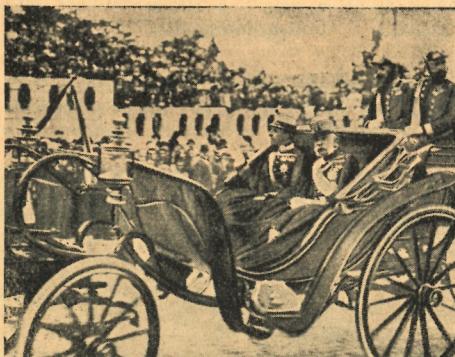
erat, etiam in urbe Taurino¹ summā observantia² cultus est.

Nuntii Helvetici. In Helvetia quotannis alias praeses creatur. Mense Decembri consiliarius³ confederationis *Ernestus Wetter* praeses anni 1941 creatus est, cuius vicarius *Philippus Eiter*, praeses anni 1940, factus est. Novus praeses nil nisi id sibi proposuit, ut Helvetia pericula horribilia belli etiam posthac evitare possit. Quo fit, ut fines ubique a militibus custodiantur, ne neutralitas reipublicae liberae laedatur.

Ernestus Wetter praeses Helvetiae.

bus praemium primum *Stephano Lunczer*, secundum *Nicolao Halmi*, tertium *Gabrieli Kereszthy* adiudicatum est. Tres victores omnes discipuli fuerunt collaboratoris nostri eminentis *Iulii Kováts dr.-is*, professoris gymnasii IPEA (Instituto Professoribus Erudiendi Adiuncti) Bp.-ensis, cui de gloria singulari imo ex corde gratulamur. — Liber memorialis 25 annos IUVENTUTIS tractans iam sub prelum missus est. Summarium libri iam publici iuris fieri potest: 1. Prooemium salutatorium ministri cultus et instructionis publicae Hung., *Bálint Hóman*. 2. Historia ephemeridis nostrae. 3. Quomodo res modernae purā latinitate reddenda sint. 4. De formulis epistolae Latinae modernae. 5. Quomodo aenigmata Latina componenda sint. 6. Bibliographia Neolatini qui dicitur motus. Pretium libri circa 1.50 P erit. Qui librum emere volunt, scribant ad *Alex. Regényi* administratorem nostrum. — Etiam fasciculus mensis Apr. IUVENTUTI celebranda destinabitur.

Alfonso XIII rex Budapestini a. 1910.

Nuntii bellici. In Cyrenaica Germani Italiam auxilium ferendo Anglos iam impediunt, quominus urbem Tripolim capiant. Post Rumeniam etiam Bulgariam Germani Bulgarorum permisso invaserunt, quo facto Graeci Thraciam relinquere dicuntur. Etiam in Graecia sunt milites Angli Graecos contra Germanorum invasionem defensur. In America senatus consultum factum est, ut Anglis omnia quae necessaria esse viderentur subsidia mitterentur.

Alfonso XIII rex Hispaniae, qui ante bellum civile populi sui ab adversariis regii imperii regnum relinquere coactus erat, Romae 55 annos natus mortuus est. In imagine nostra Alfonso a. 1910 Budapestini cum rege Francisco Josepho curru vehitur.

¹ Belgrad ² tisztelet = Ehre = honneur ³ szövetségi tanácsos = Bundesrat = conseiller fédéral ⁴ pályázó = Mitbewerber = concurrent

De Helvetiae neutrius partis studio.

Helvetia nullam cupiditatē territorii alieni habet, non alienum appetit, nihil sui territorii occupatum est, quod recipere patrium officium sit. Nullus pagus helveticus corde ultra suos fines est subiectus extraneo imperio. Helvetia parva, sed integra partem¹ suscepit historiā impositam et locum, ubi a Deo posita est in populorum societate, pulchrum esse putat, quo superba est; Helvetia

Fines Helvetiae custodiuntur.

nihil cupit, nisi esse et manere sicut ipsa est. Colonias et ostium ad mare non habuit; ergo non potest cogitare de longinqua diffusione².

Magna eius potentia non est, non comparat periculum in Europae negotiis: neutrius est partis, non habet socios, nec quaerit, neque vult.

Iohanna Jackson disc. Lucanensis.

¹ szerep = Rolle = rôle ² terjeszkedés = Ausbreitung = expansion

Quomodo histriones¹ vivant.

Stephanus Balog, (1787—1873), clarus actor et princeps² gregis² histrionum² aliquando cum sua caterva histrionum in dominium comitis Zichy pervenit, ubi cum³ primum³ fabula³ daret, cavae⁴ plane completa est.

Auctores spectaculam iam incipere volebant, cum carpentum⁵ comitis advenit, ut ipse cum sua familia actioni interesset. At nulla sedes erat vacua. Director valde territus est, nam comes fautor benignus histrionum erat et semper magnanime solvit tesseras.⁶ Balog, quia non potuit

¹ színész = Schauspieler = acteur ² színigazgató = Schauspieldirektor = directeur de théâtre ³ az első előadáson = bei der ersten Vorstellung = à la première représentation ⁴ nézőtéér = Zuschauerraum = parterre

⁵ hintó = herrschaftliche Kutsche = équipage ⁶ belépőjegy = Eintrittskarte = billet

aliud facere, tres spectatores in primo ordine sedentes oravit, ut sellas suas relinquenter. Patronus nobilis, postquam arcario⁷ solvit florenos, occupavit locum vacuefactum.

Ludus bene processit, sed comitem post secundum actum taedium⁸ dramatis saepe spectati cepit,⁹ directorem igitur advocavit et iocose dixit ei: «Care domine Balog, spectatores hoc etiam alio tempore spectabunt, sed ego velim videre, quod agitis in scena post actionem. Id monstrate meā causā!»

Balog corpus inclinavit, dicens statim se facturos esse, quod vellet. Celeriter properabit in scenam, ut monstraret comiti vitam theatralem, qualis pone⁹ parientes¹⁰ scenicos¹⁰ rēvērā esset. Auleum¹¹ sublatum est, in pulpito horribilis¹² perturbatio¹² ordinis: ornatūs¹³, vestes promiscue, quorum in medio sedet director, exadversus arcarius studiose numerantes pecuniam vespere acceptam. «Tu, Joannes — interrogat Balog — ubi est pecunia, quam Dominus comes pro introitu dedit?»

«En — respondit arcarius — 50 floreni.» «Mentiris! — in clamat director — Denegas dimidium; scio Dominum comitem bis tantum dedisse.»

«Sed is etiam sic persolvit nobiliter tesseras.» «Credat Iudeus¹⁴ Ápella!¹⁴ Ab animo generoso Domini amplissimi non possumus sperare paucius, quam 100 florenos.»

Comes Zichy ridisset, nisi ceteri suo ipsius sumptu¹⁵ ridissent. Ergo properavit corrigerre errorem: «Alii hi 50 floreni non nisi forte manserant in sinu meo, ecce care Domine director!» At posthac non erat videndi cupidus, quid actores in scena finitā actione facerent.

Steph. Bihari disc. Stephanei Bp.

⁷ pénztáros = Kassier = caissier ⁸ megúnta = es langweilte ihn = s'ennuyer ⁹ mögött = hinter = derrière ¹⁰ színfal = Kulisse = coulisse ¹¹ függöny = Vorhang = rideau ¹² rendetlenség = Unordnung = désordre ¹³ jelmez = Kostüm = costume ¹⁴ homo credulus apud Horatium ¹⁵ rovására = Kosten = au dépens

Ad Sanctum Benedictum.

(Die 21 m. Martii.)

Sancte, tuos inter nitidus, Benedicte, sodales,
Nostra vide celso tristia fata polo.
Cum nomades¹ populi repetita per arva vagantes
Terrent orbis diriperentque caput,
Italiamque gravi fera gens dicione teneret
— Non recte dominā plebe colente Deum —:
Romulidas miseros miro miseratus amore
Orsus es optatae grande salutis iter.
Primum tu monachos iusto sine more licentes
Unā fecisti rite manere domo;
Aris deinde rutis circa signisque deorum
Contigit integrum restituuisse fidem;
Tum precibus² fratres et iniquo corda labore²
Cetera per longas edomuere moras.³
Nos quoque convertere tui — pia turba — sodales
Ad Christi Stephano dulce monente iugum.
Tempora te vivo concordant turbida nostris:
Funere feta ambo, tempus utrumque chaos.
Tum cruce abegisti medicā letale venenum.
Nunc mala praevalidā fulta⁴ relide manu.
Pectora tum regis fregisti inflata superbi:
Nunc age daemonici rumpe tumoris opus.

Regula turicremas satanae tua sustulit aras:
Fac flagrant arae cordis amore Dei.
Discute vi magnā tenebrosae nubila mentis,
Clarius ut cernat numina diva fides.

Val. Fehér O. S. B. — Pápa.

¹ vándorló = Wander = nomade ² dictum Ordinis S. Benedicti est: Ora et labora! ³ tempus ⁴ álnokság = Gaunerei = fausseté

Sicut imperas, mi centurio fortissime!¹

Scripsit I. Pásztor. Latine: I. Guelmino Bpestinensis.

Omnies, ore intento, audiebamus centurionem.

— Illic tunc terebamus tempus in Russia, in paludibus Volinia, luctantes² cum nebulis, luto³ et tenebris. Russi tantopere infosserunt se, acsi e terra glutinosa⁴ nunquam prorepere vellent. Etiam vitae taedebat⁵ nos, cum quodam die a duce legionis epistolam accepi, quam (= ut eam) ad tribunum⁶ militum, ⁶ nomine Korompay, qui ibi morabatur alicubi «propter»⁷ nos, ultra flumen, perferri curarem. Sine mora autem, quia epistola magni momenti est. Statim igitur optionem⁸ ad vocari iussi, hominem sollertiae.

— Homo quidam quaeritur, dixi illi, e gregariis¹⁰ aptus, qui nuntium maximi momenti perferat ad dominum tribunum militum Korompay, cuius castra alicubi ultra flumen sunt posita. Quoniam nemo scit ubi, necesse est hominem sagacissimum¹¹ eligere, ut hac epistolā perlata, altera referatur ad ducem. Nostri fortasse huius generis hominem?

— Novi, domine centurio, respondit optio emicantibus. Zsengeri est ille. Petrus Zsengeri.

— Et speras fore, ut castra tribuni militum ab hoc inveniatur? Noli obliisci: epistola maximi momenti est.

— Spero, domine centurio, respondit optio. Hic scilicet multas iam huius generis res perfecit. Habet caput, quale homines vastorum¹² agorum¹², bonum et clarum, in quo semper tunc temporis dilucescit,¹³ quando luce opus est.

— Tunc statim ad me mitte istum, ordinavi. Edoceatur autem, qua de re agatur.

Et non multo post ante me stetit Zsengeri ille. «Scisne, quid sit perficiendum, interrogavi, et suscipis?»

— Scio et suscipio, mi centurio fortissime, respondit promptus¹⁴ et ad galerum¹⁵ levavit dextram.

Et ut ante me stetit in statu militari immobili, non multum de se polliceri videbatur. «Cuius generis homo es tu, cuius artificii?»¹⁶ interrogavi eum scrutans.¹⁷

— Pastor sum, mi centurio fortissime, respondit ille. Ante bellum exortum pecora pascebam, sed neque equos vel vaccas curandi rudis sum. Longe maxime autem vita pastoris placet mihi. Id vere cordi est mihi. Quoniam etiam nocte custodiendus

¹ parancsára, vitéz kapitány uram = zu Befehl, Herr Hauptmann = oui. mon capitaine ² küzd = ringen = lutter ³ sár = Kot = boue ⁴ ragadós = klebrig = poisseux ⁵ megún = überdrüssig sein = se dégoûter de ⁶ ezredes = Oberst = colonel ⁷ közelükben = nahe = près de ⁸ örmester = Feldwebel = sergeant ⁹ ügyes = geschickt = habil ¹⁰ közkatoná = der gemeine Soldat = simple soldat ¹¹ jószimatú = scharfsinnig = sagace ¹² a puszta = die Heide = prairie ¹³ világos lesz = es wird hell = il se fait jour ¹⁴ készszégesen = bereitwillig = avec empressement ¹⁵ sapka = Kappe = casquette ¹⁶ mesterség = Handwerk = profession ¹⁷ kutatóan = ausforschen = scruter

est grex. Etiam nocte, quando stellae paene terram attingunt et nemo est mecum, nisi canis¹⁸ meus pecuarius...¹⁸

Sed reticuit, quamquam non interrupi sermonem et persuasum mihi habui illum nusquam decipi viā. Cui scilicet regionem stellae monstrant, qui coelum consulit, non solet aberrare. — «Bene, dixi igitur ei, fido tibi. Ecce tibi epistola, quam perferes ad dominum tribunum militum Korompay, illuc ultra. Scisne, ubi sit?

— Non, nescio, respondit.

— Neque ego scio. Ultra flumen esse scitur tantum, locus autem ille uliginosus¹⁹ est et nequaquam certus esse potes, incideris in hostes. Et quomodo speculator ab hoste tractetur, bene scis, nonne?

— Ingredior viam, domine centurio, dixit Petrus Zsengeri et dextram ad galerum levavit.

— Deus tibi praesit in via, mi fili! — dixi et dextras iunximus.

Et abiit. Figura eius brevi evanuit²¹ in nebula densa. Iam sub meridiem erat, quando: «Non dum rediit Zsengeri?» interrogavi optionem.

— Non est res illa tam exigua,²² dixit optio. Si ad vesperam redierit, contenti esse poterimus.

Finis sequetur.

¹⁸ juhászkutya = Hirtenhund = chien de berger ¹⁹ ingoványos = sumpfig = marécageux ²⁰ kém = Spion = espion ²⁰ eltűnt = verschwinden = disparaître ²² csekély = gering = médiocre

LECTORIBUS MAIORIBUS

Vivum Latinum.

Certamen poeticum Latinum, cuius praemium a Theodorico Ruspantini fundatum est (L. 3250), Regia Universitas Studiorum urbis Romae die 30 m. Dec. a. 1940 proposuit. Qui participes certaminis esse volunt, conditiones certaminis a moderatore *Iuventutis* accipere possunt.

Musica Sacra Moderna! Venite Filii! Op. 21. Cantionale latinum pro choro vocum inaequalium aequaliumque, praeципue choris mixtis puerorum et adolescentium, a compositore ecclesiastico Hungarico P. Dr. Stephano Kozáky e Sch. P. doc. priv. Univ. Szegedin. et Prof. Gymn. Ordinis Scholarum Piarum in Hungaria. 155 melodiae et motettae propriae ipsius auctoris: hymni latini, antiphonae, sequentiae, canones à capella et organo comitante, de D. N. Jesu Christo, de B. Maria Virgine et de Sanctis, Cantica Calasanctiana et concentus sacri «de Tempore». Partitura (240 paginae in 4°) quasi «Liber Usualis» in usum choros regentium et cantorum in Scholis Piis, seminariis, institutis, academiis, ubi Musica Sacra colitur. Haec editio typica etiam in usum singulorum cantorum in partes, retrospective in arcus divisa acquiri potest. (Enumerationem et descriptionem harum partium vide in fine partiturae.) *Jus publice decantandi acquiritur emptione partiturac et 40 exemplarium ad usum singulorum cantorum. Praetium partiturae (libri non ligati): 20 Pengő Hung. Praetium exemplarium in usum singularum vocum chori (in forma originali) pro pagina: 0'08 Pengő Hung. (8 fillér.) Non licet opus in usum singulorum cantorum describere aut multiplicare!* Liber hic tantum ab editore ipso venditur: «Cantate» Instit. Typogr. in Hungaria. Budapest, VI., Vörösmarty-utca 75. III. 22. Tel.: 111-050.

Librorum recensio.

Magyar Horatius. Kerényi Károly bevezetésével összehallotta Trencsényi-Waldapfel Imre. II. bővített kiadás. Officina. Budapest, 1940. (Horatius Noster.) Pag. 198. Praetium P 5.80. — «Usque ego postera crescam laude recens, dum Capitolium scandet cum tacita virgine pontifex» vaticinatus es, sed superbam istam vaticinationem procul supergressa est tua laus, nam Capitolium iam non scandit cum tacita virgine pontifex, at te, Horati, nostris etiam temporibus recenti laude florere si apud alias nationes, certe apud nos Hungaros testis est hic, quem de scripturus sum, liber, qui iure meritoque latine inscribitur Horatius noster. In nostra enim poesi Horatius imis radicibus depactus est. Iam inde a saeculo XVI usque ad nostram aetatem poëtae nostri atque ei summi et potissimi Horatii carminibus vertendis sese dicabant. Ex nostrorum poetarum translationibus Emericus Trencsényi-Waldapfel sollertia delectu florida sarta ac suave olentia nexit. In longo poetarum ordine, qui se Horatii carminibus vertendis dediderunt, sunt poesis nostrae etiam clarissima lumina, ex saeculo XVIII Csokonai, Rajnis, Révai, Orczy, Baróti, Szabó, Virág, Kazinczy, ex saeculo XIX Vörösmarty, Arany, Szász, nostra aetate Babics, Laurentius Szabó, Sik, Kosztolányi, ex modernissimis nominandi sunt Devecseri, Radnóti, Vas et multi alii minorum gentium, qui ex hoc libro absunt. Ex Horatii carminibus, epodis carmine saeculari numero 121, hic 45 locum obtinunt. Anthologiam hanc carminum Horatianorum Carolus Kerényi prooemio profundis et reconditis sententiis referto prosecutus est, in quo sub novo et inusitato vel si vis antiquo id est Platonico aspectu, quem ideam Horatianam appellat, vitae et poesis Horatianae summam et indolem considerat. Quamquam Kerényiano iudicio nec probando nec refellendo hic locus est opportunus, tamen pro certo habeo legentes sententias Kerényianas ad subtilius ac sublimius cogitandum subactum iri. Epilogus E. Trencsényi-Waldapfel historiam Horatianorum carminum in Hungaricum conversorum docta disputantiuncula fontibus penitus exhaustus persecutus est.

A görög bukolikusok költeményei. Fordította Vértesy Dezső, magyarázta Módi Mihály. II. kötet. Budapest, 1940. Magyar Tud. Akadémia. (Graecorum bucolicorum volumen II.) Pag. 184. — In superiori numero (Jan.) nostrae ephemericis Graecorum bucolicorum carminum priorem partem id est Theocriti carmina nota feceramus. In hoc volumine eiusdem operis partem alteram, qua Pseudo-theocritea, Moschi, Bionis carmina et aliquot carmina, quae vocantur figurata (Technopaignia) continentur, recensemus. Huius voluminis dispositio et dissignatio fere est eadem atque prioris partis. Atque eadem diligentissima cura est elaborata libri explanatio. Explanator autem Michael Módi hic quoque licet philologi religione et diligentia in explicandis carminibus sit versatus, commodis tamen hominum Graecae linguae et Graecarum litterarum rudium prospiciens, omnia quae scitu digna sunt attulit, minutissima vero, quae scire, nisi philologorum, nemini interest, recte libro procul arcuit. Inveniuntur inter Theocriti subditiva carmina quaedam festiva et digna, quae legitur ut: Heracles leontophonus, (p. 19), piscatores (p. 70). Moschi comploratio Bionis, Megara (p. 35), Amor fugitivus (p. 78) et omnium subditivorum carminum pulcherrimum: Europa (p. 143), praeterea Bionis Adonis et Achilleus et Deidameia, eorundem fragmenta et technopaignia, id est carmina figurata, quorum versus ita ordinati et formati sunt, ut figura alicuius rei ut: securis, ovi, arae, fistulæ figura efficiatur. Haec poetarum sollertia quidem, sed nimis futtilia commenta imprimis aetate Hellenistica in usu versabantur. Hoc volumen decem imaginibus est ornatum. Appendix instar additae sunt commentationes, interpretationes et translationes Hungaricae Bucolicae Graeca spectantes.

Dr. Magyar László : Játszva latinul (Ludibundi Latinus discimus). Budapest, 1941. A szerző kiadása. Pag. 110. Pretium P. 2.50. — Si quaeras, cur operam in docenda lingua Latina tam laboriosam tam exigui consequantur eventus et successus, complures esse causas non negaverim, verum enim earum unam atque eam gravissimam esse aio, quod leges et praecepta grammaticae Latinae tamquam cantilena quedam decantantur; quea autem nisi multum ex nostra lingua vertendo nec firmiter et stabiliter memoriae mandantur, nec ita mente percipiuntur, ut in lectione scriptorum Latinorum fidi duces esse possint. Sine enim certa legum grammaticarum scientia quam instabilis ac vaga est librorum Latinorum intelligentia! Harum difficultatum et incommodorum ratione habita Ladislaus Magyar dr. libellum composuit, quem ad leges grammaticas penitus percipiendas aliquantum adiumenti suppeditaturum esse non sum nescius. In hoc libello praecepta grammatica quidem omittuntur atque discipuli ad grammaticas Jámbor-Kemenes et Esztergom Gyáál-Nagy delegantur, tamen exemplorum per praecitorum grammaticorum solitum ordinem dispositorum uberrima discentibus suppetit copia. Exempla autem sunt brevia, concisa omnibusque supervacaneis accessionibus nudata, ut facile, sine mentis enixa contentione intelligi queant, quorum haud parva utilitas in eo consistit, quod magna pars ex nostrorum temporum cotidiana vita desumpta sunt. Mea enim sententia exempla ex nostrae aetatis consuetudine et institutis deprompta dici vix potest, quam facilem, vivacem reddant linguam Latinam docendi artem! Cum hic libellus multis atque insignibus excellat virtutibus, confido fore, ut brevi in omnia fere inducatur gymnasium.

Car. Ács Bp.

Andreas Ady: Adventus Dei!

Soluta oratione Latine reddidit: Gabriel Kardos disc. Szegedinensis.

Cum relictus essem animum meum collapsum portans, me inexpectatum placide Deus amplexatus est. Non venierat cum clamoribus, sed muto veroque amplexu, non veniebat clara candidaque die, sed nocte stellarum plena. Oculi mei vani lumina amisere, flos aetatis meae deciderat, sed Eum candidum magnificumque in perpetuum videbo.

AENIGMATA

Solutiones aenigmatum numeri V.

1. Roma, olim, mico, Amor. — 2. X. ex, lex, iley, silex. — 3. Roma-Amor. — 4. Mus, ita, gaudet, iter, jugum: Gaudeamus igitur. — 5. Historia. Aquila. Nosce. Non. Iustitia. Bis Audiatur. Lupus: Hannibal. — 6. Arator, ramale, amicos, taceri, olorem, resima. — 7. Lohengrin, Eroica, Hány, arcus, Roma: Lehár. — 8. Amicus certus — sicut quondam tam sapienter dixit Ennius — in re incerta cernitur. — 9. Truditur dies die. — 10. Livius Andronicus.

Aenigmata reete dissolverunt in Hungaria 230 discipuli ex 40 gymnasiis et unus lector Italicus.

Praemium sorte obvenit Veronice Hoffmann (*Szilágianum*), Aemiliae Bárány (*Angelanum*), Tiburtio Vénusz (*Scholae Piae*), Aemiliae Tolner (*Veresianum*), Ilse Mosonyi (*Giselanum*), Ladislao Ferenczy (*Bolygán*), Georgio Wollitzer (*Berzsenyianum*), Francisco

Nagy (*Maddachianum*), Ottoni Csillag (*gymn. IPEA*), Agneti Kovács (*Sophianum*), Francisco Bánát (*Stephanum*), Budapestinensis; Saroltae Huszár (*Csurgonensi*); Evae Bagdy (*Debrecinensi*); Eugenio Farkas (*Dombovariensi*); Iosepho Száva (*Agriensi*); Ivanni Stréling (*Colocensi*); Hippolyto Kis (*Makonensi*); Sarae Ember (*Mezőturiensi*); lectoribus cl. VI *Papanis*; Guillelmo Klinger (*Nyergesujjalvino*); Hieronymo Balatniácz (*Mohácsensi*); Francisco Váradi (*Szegedinensi*); Mariae Böhm (*Zalaegerszegiens*).

1. Logographus.

Magis, magis, magis.

Andr. Koleszár (Sátoraljaújhely).

2. Quadratum magicum.

1. 2. 3. 4.

1.				A A E E Praepositio (=post).
2.				L N N O Avis aquatica alba.
3.				O O O P Contrarium veteris.
4.				R R T N Forma verbi esse.

3. Pyramis.

1	Consonans.
2 1	Suffixum substantivorum.
3 2 1	Adverbium numerale.
4 3 2 1	Contrarium albi.
5 4 3 2 1	Alter parentum.

Classis II *gymn. Levanae*.

4. Ex syllabis.

Don, Ot, Nor, men, da, zi, Lo, el, Ju, ma, i, Ri, heng, Sieg, fe, A, an, lo, Car, en, rin, Or, o, fried.

His syllabis recte compositis 9 dramata musica accipies, quorum 3 Richardus Wagner, 2 Josephus Verdi, singula autem Bellini, Bizet, Monteverdi et Mozart composuerunt.

Andreas Hetényi disc. Sümegiensis.

5. Aenigma rotundum.

Si recte inveneris primam litteram, quaere circumiens tertiam quamque litteram, dum accipias patronum ardente «Iuventutis» nuper mortuum (lux perpetua luceat ei!).

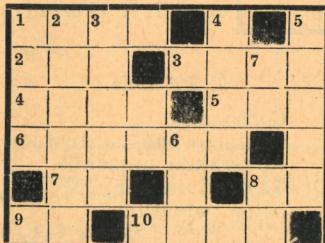
Philippus Merán
disc. Piani Quinqueclesiensis.

6. *Ad saltum equulei.*

men	ma	tes	los	re	ri	re
pa	bi	to	ne	Tu	pu	im
haec	me	Ro	ar	pe	ge	o
e	ci	ti		po		la
mo	po	runt	bos.	bel	tis	re
que	per	re	par	sub	re	de
ne	rem	im	su	et	ce	iec

Si hoc aenigma recte solveris, accipies verba Anchisae ex Aeneide.

Geysa Katona
disc. Schol. Piarum. Szegedinensis.

7. *Crucigrama.*

Ad libram: 1. Hic est super fluvium. 2. Ante hanc oras in templo. 3. Melodiam pronuntio. 4. Contrarium adverbii: saepe. 5. Pars corporis inferior est. 6. In caelo fulget. 7. Pars vultus est. 8. Pronomen determinativum est. 9. Populus Romanus duabus litteris notatus. 10. Est flumen in Asia.

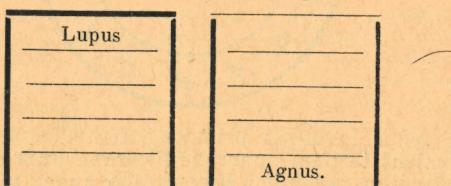
Ad perpendiculum: 1. Contrarium totius. 2. Cicer quoque hic fuit. 3. Media pars est vultus. 4. Summus pontifex est. 5. Hos flores amamus. 6. Donum est solis. 7. Idem, atque: 8. ad libram.

Ilsa Mosonyi disc. Giselani Bp.

8. *Logographus.*

Una quidem sum vox, sed quam diversa mihi insunt!
Namque aries in me, Caesar et ipse latet.

Fr. Palata Trebicensis (Moravia).

9. *Ad lupo usque ad agnum.*

Frid. Kreiner disc. Magna-Canissanus.

10. *Ex sententiis.*

.... te ipsum.
.... multa laus, ibi multa fraus.
.... parta, male dilabuntur.
.... et audendo res Romana crevit.
.... Deus non plenas adspicit manus.
.... dant vitia.
.... certa, hora mortis incerta.
.... placuisse viris non ultima laus est.
.... duos litigantes tertius gaudet.
.... omnia vincit.
.... furor brevis est.
.... salutas, ita salutaberis.
.... cuique.

Expletis his sententiis, accipies nomen regis Romae antiquae.

Franciscus Lisca
disc. gymn. Cisterciensum (Baja).

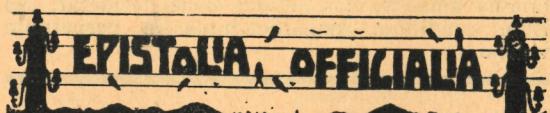
11. *Numeris.*

12, 6, 14, 1, 10, 8 : Una ex Musis.
13, 18, 11, 2, 9, 17, 20 : In theatro auditur, si quid displicet spectatoribus.
4, 5, 15, 16, 19, 7 : Canis dentibus hoc facit.
3, 12, 21, 6, 14 : Animal aquaticum.
1—21. Sententia ex quadam carmine Horatii.

Nicolaus Sugár disc. Novopestinenensis.

Nota. Lectoribus minimis et mediis 1—6, maioribus 7—11. — Quisquis aenigmatum tot solvat, quantum potest. Etiam unum solum aenigma solventibus praemium petere licet. Discipuli eiusdem scholae solutiones a professore suo collectas in communi involucro epistulae ad moderatorem J. Wagner, Budapest, XI., Lágymányosi-utca 20.) mittant.

Terminus solutionum : Calendae Maiae.

Corrigenda numeri VI (Febr.): pag. 55 aenigma 3. : pro : «Consonans» lege : vocalis. — Eva Anicsek. Gratias Tibi pro gratulatione ago quam maximas. Dum IUVEN-TUS lectores lectricesque habebit tam fideles, quam vos, sine dubio florebit. — G. Volonterio, Fr. Váradí, Fr. Szakács, A. Hetényi, Ph. Merán, A. Lajta, D. Bauer, S. Sarkanyú 29 aenigmata miserunt. — Alia opuscula accepimus ab E. Bánya, G. Volonterio, Col. Molnár, br. G. Orczy, Ph. Merán, Al. Weber, C. Ács, Fr. Kreiner, I. Németh, V. Fehér, I. Joó, L. Keleti, C. Wohl, G. Illés, H. Rácz. — L. Hantzmann. Quamquam quae de actis diurnis scripsisti, laudo, tamen rogo te, ut mihi opusculi tui versionem Hungaricam mittas, nam nonnulli loci sine explicatione intelligi non possunt. — C. Lackner. Scito me orationes politicas rarissime edere. Praeterea abl. substantivum «sermo» non «sermone», sed «sermonem» dicitur. — Libri ab A. Kováts, M. Módi, P. Stuhlmann, G. I. Ferencz, G. Berardi missi recensebuntur. — M. Sandler, F. Gondán, Fr. Palata. Collegae carissimi, ad vos privatas literas dabo. = A. Horváth, De gladiatoriis a. 1940. Aemilius Láng, prof. vester perclarus scripsit, quare hoc anno opusculum tuum non potest edi. Mittam tibi áliam materiam.